



**Forslag til: Inatsisartutlov om turistvirksomhed, om zoneinddeling m.v. for erhvervmæssig virksomhed og begrænsning i adgang til visse områder**

(Naalakkersuisoq for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling)

(1. behandling)

Tak til Naalakkersuisut for forslaget.

Vi er alle enige om, at turisme har potentialet til at blive en særdeles vigtig kilde til indtjening. Med vedtagelsen af at anlægge atlantlufthavne i Nuuk og Ilulissat kickstartede vi en proces, der danner grundlag og rammer for en stor forbedring af tilgængeligheden til vores land for turister. Det skulle gerne have den effekt, at der rent faktisk kommer flere turister, hvilket alt da også tyder på, at der gør.

I den forbindelse er det vigtigt, at vi som land også er i stand til at tilbyde turisterne gode forhold og gode oplevelser. Og så er det naturligvis vigtigt, at det bliver os lokale i Grønland, der i så høj grad som muligt kommer til at tjene penge på den øgede turisme.

Samtidig er det vigtigt, at vi konstant er opmærksomme på at beskytte vores sårbare natur således, at Grønland vedbliver med at være en interessant og spændende turistdestination. Derfor er det en god idé, at der potentielt set kan indføres zoner, hvor der er begrænset eller ingen adgang således, at vi hele tiden kan være på forkant i forhold til at beskytte naturen.

For Demokraatit er det vigtigt at påpege, at vi sikrer os, at den nye lov ikke spænder ben for den positive udvikling. Vi er nødt til at sikre, at det fortsat er attraktivt for udenlandske samarbejdspartnere at investere i turismeerhvervet heroppe med henblik på at øge den samlede indtjening i erhvervet. Vi er derfor tilfredse med, at Naalakkersuisut har lyttet til de indkomne hørings svar og droppet kravet om, at alle turismevirksomheder skal have et grønlandsk ejerskab på to tredjedele for at kunne få licens til at drive turistvirksomhed. Dette krav ville med al sandsynlighed have betydet, at der ville have manglet investeringslyst fra udenlandske partnere. Vi bakker på den baggrund op om, at Naalakkersuisut har lempet dette krav til, at der nu kræves grønlandsk ejerskab på over halvdelen i stedet. Det er et rimeligt krav og det er vigtigt af hensyn til at sikre så stor en lokal indtjening som muligt. Det er vores land. Og det er os lokale, der skal tjene størstedelen af pengene.

Det giver ligeledes god mening, at der stilles krav om licens for at udøve turismevirksomhed. Vi bakker op om kravet om, at der skal foreligge dokumentation for, at turistoperatører har de fornødne forsikringer og sikkerhedsplaner for at kunne blive tildelt en licens.

Det er ligeledes positivt, at der bliver indført dispensationsmulighed således, at herboende, der har turismeaktiviteter som en bibeskæftigelse, ikke behøver en licens. Naalakkersuisut foreslår således, at der



kan dispenseres fra kravet om licens i tilfælde, hvor borgerens indtægt fra turismeaktiviteter er under 50.000 kroner årligt. Her ønsker vi fra Demokraatit, at det nærmere bliver undersøgt, hvorvidt denne beløbsgrænse er passende eller om den bør være højere.

For eksempel kunne man forestille sig, at en erhvervsfanger ville supplere sin indtægt ved at tilbyde hundeslædekørsel til turister. En sådan slædetur er særdeles attraktiv for turister, hvilket bør betyde, at en erhvervsfanger kan tillade sig at tage en forholdsvis høj pris for denne ydelse. Her vil det være ærgerligt for både erhvervsfangeren selv og for resten af samfundet, såfremt erhvervsfangeren forholdsvis hurtigt rammer loftet for indtjeningen, da det jo vil betyde, at erhvervsfangeren tjener mindre og dermed også betaler færre penge i skat.

Det er også vigtigt for Demokraatit at påpege, at vi er enige i, at aktiviteter som kaffemik, trommedans, maskedans og andre kulturelt betingede kunstneriske aktiviteter bliver undtaget for kravet om licens.

Slutteligt vil jeg sige, at denne lov må og skal være optimal for både samfundet, turismevirksomhederne og turisterne. Derfor er det helt essentielt, at vi i det videre arbejde lytter til de forskellige interessenter og er åbne overfor at tilrette eventuelle uhensigtsmæssigheder i den videre behandling af forslaget. Jeg bemærker, at der er afsat rigtig god tid til udvalgsarbejdet og jeg vil opfordre til, at denne tid bliver brugt fornuftigt til glæde og gavn for os alle.

Forslaget henvises med disse bemærkninger til videre behandling i Erhvervs- og Råstofudvalget.